

Lucie van Dam van Isselt, **Fleschjes**, ca 1935. Olieverf op paneel, 37 x 44,5 cm. Particuliere collectie.

FOTO MUSEUM VEERE

Hardgekookt ei in softfocus

TENTOONSTELLING In Veere wordt een vroegere inwonster geëerd met een overzichtstentoonstelling. Lucie van Dam van Isselt maakte stillevens van doodgewone dingen, waarin ze vooral met witten in de weer was.

Door onze medewerker
Gijsbert van der Wal

Een nazaat als Karen Ekker gun je iedere dode kunstenaar. Al vele jaren verzamelt zij foto's en gegevens van en over het werk van haar overgrootmoeder, de schilderes Lucie van Dam van Isselt (1871-1949). In 2016 richtte Ekker een stichting op en drie jaar later lanceerde die stichting een website met een oeuvrecatalogus, waarin inmiddels zo'n 550 schilderijen, tekeningen en prenten van Van Dam zijn afgebeeld en beschreven. Een keuze uit dat werk is nu te zien in het museum in Veere, het Zeeuwse stadje waar Van Dam woonde en werkte van 1907 tot 1933.

In de eerste zaal hangen schilderijen en tekeningen van Veerse motieven, dus de bezoeker ziet binnen op doek en papier wat buiten het museum in 3D te beleven valt. Er zijn illustratieve tekeningen van het stadje in de winter, met kraaien, besneeuwde daken en kale boomtakken, maar ook licht- en kleurrijke impressies van de Grote Kerk, al dan niet gezien door de hoge ramen

van Van Dams huis. Op de vensterbank voor dat uitzicht staan drie cactussen en daaronder drinkt een rood-witte poes van een schoteltje. In een atelier-interieur liggen naast de ingelijste schilderijen twee uitgetrapte slofjes van de schilderes, die we nog net achter haar ezel zien zitten via een spiegel op de schoorsteenmantel. Dat oog voor leuke details van Van Dam krijgt ruim baan in de tweede tentoonstellingszaal, die geheel gewijd is aan haar stillevens.

Knoflook en rabarber

Lucie van Dam van Isselt schilderde huis-tuin-en-keukenonderwerpen: schilderspullen en schrijfgerei, vogelnestjes uit de tuin en een vergiet, braadpan of snijplank uit de keuken. Knoflook en rabarber, geraniums en duizendschoon. Haar stillevens staan vaak op een wit tafelkleed en voor een witbetegelde achtergrond, waarbij de scherpe vouwen in het tafellaken corresponderen met het raster van donkere voegen tussen de tegels. Vouwen, voegen en tafelranden lopen parallel aan de beeldranden en binnen dat grid zijn de voorwerpen informeel, schijnbaar ongecomponneerd neergezet. Het

werk oogt soms wat koel, alsof Van Dam schilderde in een badkamer of slachthuis, maar de rechte lijnen en ingetogen kleuren zijn ook kenmerkend en origineel: de meeste Van Dam van Isselts herken je van verre.

Van dichterbij blijkt tegenover die koelheid een onverwacht losse schildertrant te staan, met 'korte, geestige toetsen', zoals Jeanne Bieruma Oosting ze na Van Dams overlijden noemde in *De Groene Amsterdammer*. Alles heeft een softfocus van zichtbare verfstreekjes. Zelfs hardgekookte eieren zijn zacht geschilderd. Een stormglas - een glazen instrument voor weersvoorspellingen - wordt in Van Dams losse veegjes een kwalachtige vorm aan de muur. Gelei aan een spijker.

Niet alleen haar toets was licht, ook haar kijk op de dingen was dat, voor zover die uit haar schilderijen spreekt. Zie de ongecompliceerde stillevens van madeliefjes, soms tot kransjes vervlochten, of het grappige schilderij van een bord kersen: links de kersen, bijna zwart zo donkerpaars, rechts op het bord evenzovele uitgespuugde pitten. Lucie van Dam wist de gewoonste motieven ongewoon in beeld te brengen.

Beeldende kunst

Lucie van Dam van Isselt, een markante Veerse Joffer. T/m 7 november in Museum Veere, Kaai 25-27, Veere. Inl: museumveere.nl

